

JULIÀ PASCUAL

RAMBLA

.....

Rambla.—

MATÍ

Soroll de reixes. Les botigues obren. Els dependents badallen, treuen la pols, miren amunt i escombren el seu trosset de Rambla. Una noia rossa surt de casa seva de pressa, amb son als ulls i un somriure als llavis: fa un dia que promet ser bo. Les taules i les cadires dels bars encara estan lligades amb cadenes de ferro. Els escolars s'afanyen i fan cap als seus nius. Se senten les campanes petites. Un jubilat seu al primer banc, que toca a l'Argenteria, i pensa, satisfet, que avui es troba bé.

MIGDIA

Algú fa una pausa entre gestió i gestió per fer un cafè. Dues dones es troben i parlen dels fills i dels marits. Un grup de turistes segueixen el paraigua de flors que la seva guia branda i retraten des de l'entrada del Pont de Ferro el campanar de la Catedral. Un alemany veu el noi del telèfon vermell, precursor innocent dels executius, que parla sol i camina veloçment per sota de les voltes; el troba típic i també el retrata. Una noia agafa el seu gos a coll per fer-ne més via. El jubilat va cap a casa a poc a poc, amb la gana ja feta.

TARDA

Migdiada. S'escampen els secrets per alguna finestra. La Rambla es buida. Quietud. Algú promet a algú

que tornarà aviat mentre baixa furtivament l'escala posant-se bé la roba. Hi ha una música que t'acompanya vulguis o no. De seguida tot és altre cop ple de gent. Una dona elegant surt d'una botiga carregada de bosses, complaguda: ha comprat qualitat. En un dels bancs del mig el jubilat fa tertúlia amb companys seus més atrotinats que ell. Les botigues són plenes. Rambla amunt Rambla avall dues adolescents fan veure que passegen mentre amb els ulls busquen àvidament els nois que van trobar diumenge a Oh! Girona.

VESPRE

Un motorista foll escampa decibels pel tub d'escapament i esguerra la veu del tenor amateur que canta amb bons pulmons. Els aparadors s'il·luminen i conviden a entrar-hi. A tocar del Pont de Pedra, amb tot un grup d'amics, una de les adolescents ha trobat finalment aquell noi que li agrada. Rius de gent que passeja i els altres que des de les taules practiquen l'art seductor de mirar. Cotxets amb criatures a dintre que dormen tranquil·les. Una nena petita vol omplir amb saliva una de les esquerdes d'un mosaic vermell. Les botigues tanquen. Soroll de reixes.

NIT

Una mica de boira per la banda del riu. Passos que s'afanyen a marxar. Altra vegada els cadenats a les cadires. La llum dels fanals fa brillar la humitat de terra. El jubilat, abans d'abaixar la persiana de la seva habitació, mira la Rambla des de dalt i pensa que li agrada i que avui s'ha trobat bé. El camió de les escombraries ronca. Un noi crida i fa un riure esgarapat que trenca la nit. Hi ha dos gats que passen junts molt arran de les cases. Aviat serà de dia.

MARIA MERCÈ ROCA

